

fremSAT noget Ønske i saa Henseende — af Landbokkommissionen er det derimod udtalt, at den kunde ønske 4 pCt. —, men naar jeg alligevel har foreslaaet denne Forhøjelse til 4 pCt., er det, fordi jeg synes, at Rimelighed taler derfor. Da Loven blev vedtaget i 1899, fastsatte man 3 pCt., fordi man mente, at Renten skulde være noget lavere end den Rente, Staten selv kunde laane til, men naar man nu sætter Renten til 4 pCt., er Forholdet mellem denne og den Rente, Staten nu kan laane til, det samme som 3 pCt. var til den Rente, Staten kunde laane til i 1899. Denne Renteforhøjelse er foreslaaet baade for Fiskerilaan og for Laan til Opførelse af Arbejderboliger. Renten var ogsaa her før 3 pCt., men er nu foreslaaet sat op til 4 pCt., fordi jeg mener, det er baade rigtigt og forsvarligt.

Til Slutning skal jeg omtale endnu en Afvigelse fra den bestaaende Lov, nemlig den Tid, hvori Loven skal gælde. Den nuværende Lov skulde gælde for 5 Aar, hvorimod det nu foreslaas, at Loven kun skal gælde for 3 Aar. Der er baade fra Husmandsforeninger, Landbokkommissionen og mange Amtskommissioner fremsat Ønske om, at Loven kun skal gælde for 3 Aar, og dette Ønske er efter min Mening berettiget. Om 3 Aar skulde Landbokkommissionen være færdig med sit Arbejde, og da den er nedsat for at finde nye Veje og nye Former for vor Landbolovgivning ogsaa paa dette Omraade, vil vi altsaa om 3 Aar have dens Materiale liggende for os, paa Grundlag af hvilket vi da maaske kan finde en helt anden Form for Oprettelse af mindre Jordbrug. Der er endnu en Omstændighed, der taler for, at Loven kun skal gælde for 3 Aar, nemlig at vi i 1916 staar overfor en Revision af hele vor Skattelovgivning, og en Sag som denne vil passende kunne finde sin Revision under eller nær op til Forhandlingerne om en Revision af vor Skattelovgivning.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det fremsatte Lovforslag.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Dernæst har Ministeren for offentlige Arbejder Ordet for at fremsætte de to i Dag anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg skal først tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr.*

156 af 27. Maj 1908 om nye Jernbaneanlæg m. v. I dette Lovforslag foreslaas, at der af Statskassen skal ydes et Bidrag af 200,000 Kr. til det i Lovens § 6 under Nr. 1 nævnte Baneanlæg fra Hornbæk til Gilleleje. Det var ikke Forudsætningen, at der skulde ydes Statstilskud til denne Bane, men det har vist sig, at Projektet ikke kan realiseres, medmindre der fremskaffes Tilskud fra „anden“ Side, og der synes ikke at være nogen anden Side, som det kunde tænkes, at man med Nytte kan henvende sig til, end Staten. Den Henvendelse, som Ministeriet i den Anledning har modtaget, henviser til, at Staten, som er betydelig Grundejer ved Hornbæk, har en stor Interesse i, at denne Jernbane kan blive til Virkelighed. Endvidere henvises der til, at Helsingør—Hornbæk-Banens Bestyrelse har tilbudt at afslutte en Forpagtningskontrakt, ved hvilken der forlods garanteres Hornbæk—Gilleleje-Banen 2 pCt. aarlig af Anlægskapitalen, der er anslaaet til 650,000 Kr., hvorhos Gilleleje-Banen yderligere skal deltage i det samlede Udbytte, efter at Helsingør—Hornbæk-Banens Aktionærer har faaet 4 pCt. i Udbytte. Da Staten ogsaa er interesseret i dette Baneselskab, og da man mener, at hele denne Fællesdrift vil være til Fordel baade for den nye Bane og for den gamle Bane, har man ment, at Staten burde yde et saadant Bidrag som det, der ansøges om. Efter den Undersøgelse, jeg har foretaget af Forholdene, navnlig af Statens Interesse i Grundarealerne ved Hornbæk, er jeg tilbøjelig til at mene, at Andragerne har Ret i deres Opfattelse, og jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Styrelsen af Statsbanerne.* Dette Lovforslags Fremsættelse behøvede jeg allerede under Finanslovforslagets første Behandling. Det er udarbejdet væsentlig paa Grundlag af en Betænkning, der er afgivet af det saakaldte Statsbaneudvalg af 1911. Dette Udvalg er, som man vil erindre, ikke en parlamentarisk Kommission, men baade ved dets Sammensætning og ved Anledningen til dets Nedsættelse, som var Rigsdagens Forhandlinger angaaende Takstlovene, er det blevet stærkt præget af de her i Rigsdagen raadende Anskuelser om Statsbanerne og deres Ledelse, Anskuelser, som overvejende maa siges at have en vis kritisk Karakter. Ved Udelukkelsen af Statsbanernes egne Mænd og ved Udnævnelsen af Privatbanernes Førstemand til